

Abans de res felicitar al nou alcalde Toni Navarro i desitjar-li sort, lucidesa i èxits. La seva sort, la seva lucidesa i els seus èxits estan lligats a la nostra sort i als nostres èxits com a poble.

També, m'agradaria aprofitar el moment per fer esment de qui ha estat alcalde d'aquest poble en els darrers mandats. No per parlar de les polítiques impulsades, ni les decisions preses, sinó simplement per destacar un aspecte de la seva personalitat que m'agrada. Sigui quin sigui l'acte en el que li toca parlar, mai s'oblida de donar les gràcies, de donar-les a tothom. Als que ho l'han fet possible, o als que hi assisteixen. Si el miracle dels vots m'haguessin portat a l'alcaldia, hagués procurat mantenir aquest principi bàsic. I penso, com a proposta, que és un gest que podem incorporar ja definitivament a l'estil dels alcaldes llagosterencs, sigui qui sigui qui ostenta el càrrec.

Però com és obvi, no cal accedir a l'alcaldia per donar les gràcies. Nosaltres ho volem fer, en primer lloc a les 796 llagosterenques i llagosterencs que ens van votar. I també a totes les llagosterenques i llagosterencs que ho volien fer i no van poder. Que són molts. I no van poder perquè una llei injusta, que nega drets i crea desigualtats, ho impedeix. A ells, també els venim a representar i no només no ho ocultem sinó que és justament un dels nostres estímuls.

També volem agrair l'oferta que ens van fer des de Junts per Llagostera per governar plegats i compartir l'alcaldia. Era una oferta generosa, que se'ns va formular, com s'ha dit, mirant-nos als ulls i amb la voluntat de crear un govern fort, centrat en tot allò que compartim encara que estiguem situats en formacions polítiques diferents. Aquest és encara un poble de mida humana i més enllà de les adscripcions polítiques de cadascú tots compartim espais comuns; familiars, de veïnat, d'experiències passades o de sensibilitats coincidents. La coneixença i fins i tot en alguns casos l'afecte que sentim per qui ens va plantejar aquesta proposta, vam fer que la avaluéssim seriosament. Però la interpretació que hem fet dels resultats electorals i de la voluntat dels llagosterencs expressada a les urnes, enteníem i entenem que ens aboquen cap a una entesa amb ERC i cap a l'acord que finalment hem signat. Nosaltres, ja és sabut, prenem les decisions de manera col·lectiva i col·lectivament hem entès que aquell gir social i democràtic que reclamàvem en la campanya i la voluntat transformadora del nostre programa, del nostre model i dels nostres horitzons, ha de trobar una sintonia més fàcil i natural amb les nostres companyes i companys d'ERC.

Parlo no només en nom dels tres regidors de CUP-ALL que avui som aquí. No només en nom de tota la candidatura que es va presentar a les municipals, ni tampoc de tots els que se'n senten còmplices i ens van ajudar a conformar el programa que nosaltres vam defensar durant la campanya i que d'altres defensaran en les campanyes del futur. Parlo en nom d'aquesta voluntat que és tot això, però també d'uns principis i d'una consciència que ens transcendeix

individualment, la que ens ha de guiar en les nostres propostes per gestionar el present. La que té claríssim que cal evitar que ens avergonyim davant les generacions futures quan rebin l'herència del nostre comportament actual. No només ecològicament, també socialment o econòmicament. Venim a defensar grans principis globals amb modestes actuacions locals, a lluitar pel benestar de les nostres veïnes, a compartir amb ells i elles, sempre que es pugui, l'exercici del poder que ens toqui gestionar, apel·lant a la intel·ligència i responsabilitat col·lectives. Volem tenir sempre presents els interessos comuns però també volem practicar l'empatia i la proximitat amb les preocupacions individuals. No venim ni a patir ni a fer patir. Volem que a Llagostera, el contracte social, aquest pacte que cal signar entre tots els membres de les comunitats humanes en relació als drets i deures i particularment entre qualsevol forma d'estat i els ciutadans, es fonamenti en totes les causes pendents: en la igualtat, la justícia social, la inclusió, el feminisme o l'ecologia.

Vivim en un temps apassionants. I també en uns temps cruels. Potser com tots, però aquests ho són d'una forma més obvia i més evident. La política es manifesta més clarament que mai com una lluita pel poder, per tots els poders, dels més fràgils, com els que ens hem disputat a la nostra població i s'han concretat en aquesta sessió de constitució d'avui, fins els que afecten de manera més contundent i més dramàtica la nostra vida. Ara, altres urgències, altres amenaces, i algunes ambicions ben tristes, ho han desdibuixat una mica, però semblava que havíem après unes quantes lliçons essencials sobre els riscos de deixar l'exercici de la política en mans d'especialistes, de professionals de l'ofici; que havíem vist amb claredat que quan això s'esdevé, la política s'allunya dels interessos de la gent i s'aproxima a la d'altres poders, per exemple al del sempre seductor poder econòmic. El nostre compromís es nodreix d'aquestes certeses. I és per això que entenem que és un compromís temporal, limitat i de gent que sap que el territori de la política no s'esgota en la acció institucional, sinó que s'ha de mantenir viu en la societat organitzada.

Però en aquests temps cruels i obvis també hem vist com un somni col·lectiu, transversal i popular que va sorgir des de baix i que va créixer ple de voluntat i entusiasme, en part per la inèrcia de les pròpies il·lusions i en part per la matusseria de l'Estat al qual s'enfrontava, ha portat gent a la presó i gent a l'exili i ha fet que, com a mínim, dos milions de catalans trenquessin sentimentalment, i jo diria que de forma definitiva, amb un estat que vulnera drets fonamentals, que pel que fa a la "indisoluble unidad de la pàtria" sembla més una teocràcia que una democràcia i que la única proposta política que ens fa, majoritàriament, és l' "aporellismo" .

Nosaltres ens hem de centrar, com repeteix sempre l'Alex, en el poble. En els interessos i la gent del poble. I és veritat. A això venim i a això dedicarem els nostres esforços durant els propers quatre anys. Però no podem fer com si no

passes res. No podem oblidar aquesta dolorosa injustícia, ni podem renunciar a les nostres ambicions democràtiques i per tant, hem de dir que, això, també i de forma inevitable, serà sempre present a la nostra acció política.

Moltes gràcies alcalde, moltes gràcies regidores i regidors. Moltes gràcies a tothom, com diuen els alcaldes i els tinents d'alcalde llagosterencs.

CUP-Alternativa per Llagostera